Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0121

Betydningen af havdiplomati for konkurrenceevnen inden for EU's fiskeri og akvakultur

Europa-Parlamentets beslutning af 28. april 2026 om betydningen af havdiplomati for konkurrenceevnen inden for EU's fiskeri og akvakultur (2025/2054(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 43, artikel 349 og artikel 355,

– der henviser til EU's fælles fiskeripolitik, navnlig den eksterne dimension,

– der henviser til aftalen om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande,

– der henviser til aftalen af 19. juni 2023 inden for rammerne af De Forenede Nationers havretskonvention om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion (BBNJ-aftalen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2077 af 8. oktober 2025 om ændring af forordning (EU) nr. 1026/2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri[1],

– der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 5. juni 2025 med titlen "Den europæiske havpagt" (COM(2025)0281) og til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 24. juni 2022 med titlen "Med kurs mod en bæredygtig blå planet – Fælles meddelelse om EU's internationale dagsorden for havforvaltning"

[1] EUT L, 2025/2077, 14.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2077/oj.

(JOIN(2022)0028),

- der henviser til den fælles meddelelse af 16. oktober 2025 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Pagten for Middelhavsområdet – Ét hav, én pagt, én fremtid" (JOIN(2025)0026), særlig afsnit II.6 med titlen "Fremme af en bæredygtig blå økonomi",

- der henviser til den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet,

- der henviser til aftalen om forebyggelse af ureguleret fiskeri på åbent hav i det centrale Nordlige Ishav[2],

- der henviser til Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om fiskerisubsidier, der blev vedtaget ved ministerafgørelse af 17. juni 2022,

- der henviser til rapporterne fra FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) med titlen "Review of the state of world marine fisheries resources – 2025" og "The State of World Fisheries and Aquaculture 2024",

– der henviser til sine tidligere beslutninger om havforvaltning, fiskeri og den blå økonomi,

– der henviser til sin beslutning af 17. oktober 2023 om konsekvenserne af det kinesiske fiskeri for EU's fiskeri og vejen frem[3],

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A10-0043/2026),

A. der henviser til, at havet dækker 71 % af jordens overflade og over 65 % af EU's territorium; der henviser til, at EU takket være regionerne i den yderste periferi, som sikrer EU's tilstedeværelse på alle havene, fører tilsyn med verdens største kollektive maritime område, der omfatter 25 mio. km² med eksklusive økonomiske zoner og en kystlinje på over 70 000 km; der henviser til, at 40 % af borgerne i EU bor inden for 50 km fra havet;

B. der henviser til, at EU's fiskerflåde, som repræsenterer EU's tilstedeværelse på havene, udgør ca. 69 000 fartøjer, hvoraf 75 % anvendes af kyst- og småfiskere, og at den er en af de mest bæredygtige og strengest regulerede fiskerflåder i verden; der henviser til, at den står over for faldende kvoter, høje driftsomkostninger, administrative og reguleringsmæssige byrder,

---

2 EUT L 73 af 15.3.2019, s. 3.
3 EUT C, C/2024/2652, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2652/oj.

en aldrende fiskerflåde og aldrende fiskere, manglende incitament til at tiltrække nye generationer til sektoren og illoyal konkurrence fra tredjelande med lavere standarder; der henviser til, at fair konkurrence og bæredygtig fiskeriforvaltning er centrale nøglekomponenter for en fremgangsrig og rentabel sektor, hvilket fremgår af den årlige økonomiske rapport for 2024 om EU's fiskerflåde;

C. der henviser til, at manglen på lige vilkår for fiskere fra EU og tredjelande i de seneste år har ført til et betydeligt tab af EU-fartøjer, som enten er blevet eksporteret midlertidigt eller solgt til tredjelande; der henviser til, at når et EU-fartøj forlader en fiskeplads, der hører under en regional fiskeriforvaltningsorganisation (RFFO), erstattes det af et fartøj fra et tredjeland, der sædvanligvis følger lavere miljømæssige og sociale standarder; der henviser til, at importen fra sådanne lande til EU-markedet samtidig er stigende;

D. der henviser til, at EU's fiskeri- og akvakultursektor bidrager med ca. 5,5 mia. EUR om året til EU's økonomi og skaber direkte beskæftigelse til ca. 193 000 fiskere og akvakulturproducenter i Europa; der henviser til, at EU har en fiskeforarbejdnings- og konservesindustri med en betydelig socioøkonomisk dimension, som også skal bevares og styrkes;

E. der henviser til, at EU importerer 70 % af sine fisk og skaldyr, hvilket skaber strategisk afhængighed, undergraver selvforsyningen og risikerer at udsætte sektoren for urimelig praksis; der henviser til, at denne situation kræver bestemmelser om sporbarhed og gennemsigtighed, styrkelse af grænsekontrollen og harmonisering af toldmekanismer og automatiske beskyttelses- og gensidighedsklausuler samt oprettelse af et EU-importkontrolkontor for at sikre, at al import overholder standarder svarende til dem, der gælder i EU;

F. der henviser til, at EU er kontraherende part i 18 RFFO'er og fire regionale havkonventioner og spiller en ledende rolle i multilaterale forhandlinger om fiskeriforvaltning og havbevarelse; der henviser til, at EU anerkender, at RFFO'er er byggestenene i den internationale havforvaltning vedrørende forvaltning og bevarelse af fiskebestandene og er vigtige instrumenter til at fremme internationalt havdiplomati, styrke samarbejdet mellem kyst- og fiskerinationer og sikre bæredygtig forvaltning af det åbne hav;

G. der henviser til, at EU har 20 partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri; der henviser til, at syv af partnerskabsaftalerne om bæredygtigt fiskeri er passive, men at de til trods herfor skaber et netværk af aftaler med partnerlande, som også udgør en platform for yderligere samarbejde i forbindelse med global fiskeriforvaltning og international havforvaltning;

H. der henviser til, at forsuring af havene, havaffald, overfiskning, plastforurening, invasive arter, forringelse af levesteder og klimaændringer gennem stigende havtemperaturer og den stigende hyppighed af marine hedebølger udgør en betydelig trussel mod havets biodiversitet, mens ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), overfiskning og skyggeflåder truer den globale samt EU's biodiversitet og fiskeri og skaber illoyal konkurrence for EU's fiskere;

I. der henviser til, at skyggeflåder og uigennemsigtige ejerskabsstrukturer udgør en særskilt og øget trussel mod den maritime sikkerhed, folkesundheden og sikkerheden i kystområder, herunder gennem den øgede risiko for olieudslip, utilsigtede udledninger, udledning af farligt affald og andre hændelser, der bringer menneskeliv, eksistensgrundlag og kystøkosystemer i fare;

J. der henviser til, at retten til fri sejlads og evnen til at operere på havet i stigende grad udfordres på verdensplan, og at maritim nøgleinfrastruktur står over for stigende risici;

K. der henviser til, at hybride trusler, cyberangreb og nylige sabotagehandlinger overskrider grænserne, da de omfatter skader på rørledninger og undersøiske kommunikationskabler, forstyrrelser i det globale positioneringssystem (GPS) i Østersøen og Sortehavet og angreb på skibsruter i Det Røde Hav; der henviser til, at det er blevet en strategisk prioritet for EU's økonomi, konnektivitet og digitale suverænitet at håndtere, at den maritime infrastruktur, kommunikationslinjerne til søs og den globale handel udsættes for hybride trusler, cyberangreb, pirateri og stigende geopolitiske spændinger og dermed trusler mod den maritime sikkerhed;

L. der henviser til, at den femte forhandlingsrunde om en fremtidig global plasttraktat fandt sted i august 2025, men uden konsensus om en traktat;

M. der henviser til, at brexit indførte nye komplikationer for fiskeriforvaltningen i det nordøstlige Atlanterhav, hvilket havde en negativ indvirkning på det strukturerede og velordnede samarbejde om fiskeriforvaltning og havforvaltning, herunder kvotetildelingen, adgangen til fiskepladser og handelsdynamikken;

N. der henviser til, at forordning (EU) 2025/2077 styrker EU's evne til at gribe ind over for tredjelandes ikkebæredygtige fiskerimetoder ved at definere klare kriterier for "manglende samarbejde" baseret på folkeretten og uafhængig videnskabelig dokumentation med det formål at beskytte fælles fiskebestande, styrke samarbejdet inden for RFFO'er og sikre lige vilkår for EU-fiskere, der fisker under høje bæredygtighedsstandarder;

O. der henviser til, at der i den europæiske havpagt foreslås seks centrale prioriteter for EU, herunder styrkelse af EU's havdiplomati, beskyttelse og genopretning af havenes sundhed, forbedring af den

maritime sikkerhed og fremme af havforskning og -viden;

Styrkelse af havdiplomatiet

1. understreger, at EU fortsat bør stå i spidsen for den internationale havforvaltningsdagsorden, da EU har en enestående position i betragtning af størrelsen på dets maritime område, den geostrategiske placering af regionerne i den yderste periferi i alle have, dets historiske lederskab, dets økonomiske relevans og vægt og dets retlige og lovgivningsmæssige lederskab; minder om, at EU har den største eksklusive økonomiske zone i verden og allerede er en af frontløberne inden for bæredygtig forvaltning, beskyttelse, varetagelse og genopretning af dets marine levesteder og ressourcer for fremtidige generationer;

2. understreger, at havet er et geopolitisk og økonomisk aktiv, der er centralt for Europas konkurrenceevne og kulturelle identitet, og at havdiplomati er en del af den internationale havforvaltning; mener, at dette ikke kun bør begrænses til geopolitiske eller sikkerhedsmæssige tilgange, men også bør tage hensyn til generel havforvaltning, som afspejler havets miljømæssige, økonomiske, kulturelle, sociale og territoriale dimensioner og havets betydning for fiskersamfundene og lokalsamfundene i kyst- og øområderne samt regionerne i den yderste periferi;

3. opfordrer til integration af havdiplomati i EU's optræden udadtil, herunder udvikling, og dets fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, for at forsvare en regelbaseret maritim orden gennem multilateralt samarbejde i overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS); bemærker, at et øget samarbejde mellem medlemsstaterne og EU-agenturerne, navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Det Europæiske Fiskerikontrolagentur, Det Europæiske Miljøagentur og EU's Agentur for Rumprogrammet, vil bidrage til at sikre bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer, fremme EU's miljømæssige, økonomiske og sociale standarder, navnlig i internationale organisationer, herunder FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og Verdenshandelsorganisationen (WTO), og bekæmpe IUU-fiskeri gennem strengere kontrol med import hidrørende fra ureguleret fiskeri og strengere betingelser for adgang til eksklusive økonomiske zoner;

4. understreger betydningen af at bekæmpe tredjelandes skyggeflåder, pirateri, intimidering og fjendtlige eller voldelige handlinger til skade for EU's fiskere og EU's maritime infrastruktur gennem specifikke foranstaltninger såsom flådemissioner, satellitovervågning ved hjælp af Copernicus og flådedroner; opfordrer til en styrkelse af EU's militære, ikkemilitære og flådemæssige missioner, der har til formål at overvåge og bekæmpe IUU-fiskeri, ulovlig handel og fantomflåder

og kontrollere fartøjernes sikkerhed; minder om, at ulovlig handel og fantomflåder øger risikoen for større forureningsuheld og bringer kystområderne og deres befolkninger i fare; foreslår, at der oprettes en EU-nød- og oprydningsfacilitet for at bistå med indsatsen og genopretningen efter miljøulykker i forbindelse med disse operationer;

5. glæder sig over den europæiske havpagts mål om at udarbejde en integreret strategi, der forener havpolitikker og skaber sammenhæng på tværs af sektorer ved at bl.a. at medtage havdiplomati, den blå økonomi, miljøansvar, beskyttelse, en industriel havstrategi, fiskeri og akvakulturproduktion, maritim sikkerhed, handel og udviklingspolitik; understreger, at EU gennem en kombination af flådeindsættelser, infrastrukturovervågning, forsikrings- og markedsstabiliseringsforanstaltninger, øget cyberforsvar og solid retlig håndhævelse kan opretholde sikre og pålidelige handelsruter og fiskepladser og dermed styrke sin troværdighed og sit lederskab i den globale regelbaserede orden; opfordrer til, at der regelmæssigt afholdes "havtopmøder" på EU-plan med deltagelse af alle relevante ministre, Parlamentet og Kommissionen for at følge op på gennemførelsen af den europæiske havpagt og udvikle stærk og dynamisk international havforvaltning og havdiplomati, der bidrager til en bredere EU-havdagsorden og til den globale regelbaserede orden;

6. glæder sig over den nye pagt for Middelhavsområdet som et flagskibsinitiativ til styrkelse af fred, stabilitet og velstand i regionen; bemærker navnlig, at der lægges vægt på at fremme og forbedre de retlige rammer for RFFO'er og bekæmpe IUU-fiskeri i Middelhavet gennem kapacitetsopbygning, overvågning, kontrol og tilsyn; bemærker også målet om at bidrage til at mobilisere store regionale projekter, der skaber muligheder for mennesker og virksomheder; understreger, at fiskerflåden i Middelhavsområdet i overvejende grad består af små fartøjer, der tegner sig for ca. 80 % af den samlede EU-flåde i regionen, og at den og nabolandenes flåder allerede står over for mange udfordringer, der påvirker sektorens tiltrækningskraft og socioøkonomiske bæredygtighed; anerkender vigtigheden af at fremme regionalt samarbejde om maritim sikkerhed, miljøbeskyttelse og bæredygtig udvikling af den blå økonomi; opfordrer Kommissionen til i tæt partnerskab med Middelhavsunionen og andre regionale organer at prioritere gennemførelsen af denne pagt og til at trække på erfaringerne og bedste praksis fra tidligere sådanne initiativer for at sikre håndgribelige fordele for kystsamfundene, navnlig unge, kvinder, små virksomheder, økosystemer, fødevaresuveræniteten og den økonomiske modstandsdygtighed i hele dette område og det forbundne Sortehav;

7. opfordrer Kommissionen til at gøre fuld brug af en robust international havforvaltning og havdiplomati som et strategisk redskab til at fremme fælles mål og EU's strategiske interesser

gennem dets deltagelse i RFFO'er og gennem dets netværk af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri med særligt fokus på bæredygtig forvaltning og derved sikre reelt lige vilkår, overholdelse af reglerne og fair konkurrence mellem EU's fiskere og fiskere fra tredjelande, idet det samtidig understreges, at det er nødvendigt, at EU opretholder en fiskerflåde, der kan udnytte de nye fiskerimuligheder, som udvidelsen af partnerskabsaftalerne om bæredygtigt fiskeri skaber, til at sikre EU's fødevaresuverænitet, samtidig med at der bidrages til lokal økonomisk modstandsdygtighed og bæredygtig ressourceforvaltning;

8. påskønner meddelelsen om en ny generation af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri som skitseret i den europæiske havpagt, og som er i overensstemmelse med EU's regionale strategier for Afrika og den indopacifiske region; understreger behovet for at sikre, at disse aftaler respekterer videnskabelig rådgivning og menneskerettigheder, samtidig med at de uddyber det bilaterale samarbejde med partnerlande yderligere og styrker den fælles indsats i internationale fora såsom RFFO'er, og at de også styrker EU's globale lederskab med hensyn til at fremme bæredygtige fiskeripartnerskaber; understreger, at denne nye generation af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri også bør give mulighed for at forbedre flådens bæredygtighed, mindske presset på stærkt udnyttede bestande, diversificere fiskevarers oprindelse og mindske EU's afhængighed af fiskevarer fra tredjelande; opfordrer Kommissionen til at vedtage en global indflydelses- og kommunikationsstrategi for at gøre sine ambitioner og sit lederskab gældende;

9. opfordrer til, at der fokuseres på passive aftaler for enten at aktivere dem ved at indlede forhandlinger eller opsige dem med henblik på at gøre det muligt for EU-operatører at undersøge andre ordninger i overensstemmelse med de gældende EU-regler, f.eks. direkte tilladelser; understreger, at WTO-aftalen om fiskerisubsidier fra 2022 udtrykkeligt udelukker partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri fra sit anvendelsesområde;

10. opfordrer endvidere Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser – navnlig gennem sin indsats i RFFO'er, sit netværk af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og aftalememoranda – på at skabe større gennemsigtighed og ansvarlighed i alle fiskerinationer, navnlig dem, der ikke overholder de samme høje sociale, sikkerhedsmæssige og bæredygtighedsrelaterede standarder som EU-flåderne, og sikre, at de godkender standarder, der beskytter arbejdstagerne i overensstemmelse med ILO's konventioner, giver detaljerede oplysninger om deres flådeaktiviteter, indberetter deres fangster nøjagtigt og overholder bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger;

11. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme gennemførelsen af FAO's frivillige retningslinjer for bæredygtigt ikkeindustrielt fiskeri,

beskytte småfiskeres ejendomsret og adgang til fiskeressourcer og sikre småfiskeres deltagelse i de beslutninger, der berører dem;

12. opfordrer Kommissionen til sammen med partnerlandene i Middelhavsområdet at undersøge, hvordan man kan fremme og harmonisere delt forvaltning af havets ressourcer og lige vilkår med hensyn til regler og kontrol, regional stabilitet og sikkerhed for at sikre operatørernes økonomiske fremtid på lang sigt, f.eks. ved at uddybe samarbejdet inden for rammerne af RFFO'er eller indgå en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri;

13. understreger, at partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri skal garantere en retfærdig og ikkediskriminerende behandling af EU-fartøjer med adgangsgebyrer og -betingelser, der er forholdsmæssige, gennemsigtige og i overensstemmelse med princippet om lige vilkår; understreger, at alle fartøjer, der opererer i partnerlandenes eksklusive økonomiske zoner, bør være underlagt de samme finansielle og tekniske krav som EU-fartøjer, f.eks. gennem spejlforanstaltninger; opfordrer til en styrkelse af bestemmelsen om ikkeforskelsbehandling i fremtidige protokoller til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri for at forhindre partnerlande i at tildele andre udenlandske flåder mere gunstige finansielle eller tekniske vilkår; understreger behovet for effektiv overvågning og håndhævelse af disse bestemmelser og bemærker den nuværende mangel på detaljerede oplysninger i Kommissionens evalueringer vedrørende deres gennemførelse og effektivitet; opfordrer derfor Kommissionen til systematisk at medtage omfattende analyser og data vedrørende dette aspekt i fremtidige rapporter om evaluering af partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til med henblik på at forbedre gennemførelsen af IUU-forordningen[4] at tage hånd om den manglende gennemsigtighed i fiskerisektoren i tredjelande, som f.eks. skyldes bekvemmelighedsflag, flag-hopping, komplekse virksomhedsstrukturer og mangel på offentlige oplysninger om de reelle ejere; fremhæver endvidere vigtigheden af at forhindre, at EU-flåden erstattes af mindre bæredygtige tredjelandsflåder;

15. mener, at det er vigtigt, at EU's tilstedeværelse og adgangen til fiskepladser for fartøjer, der fører en EU-medlemsstats flag, prioriteres i forhandlingerne; mener, at det at have fartøjer, der fører EU-medlemsstaternes flag, er at foretrække af hensyn til fødevareforsyningen samt kontrollen hermed og dens

---

4 Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1005/oj).

bæredygtighed, og at det bidrager til EU's strategiske autonomi inden for fødevaresikkerhed;

16. anerkender den strategiske betydning af fællesforetagender som en nyttig model for samarbejde mellem Den Europæiske Union og tredjelande; fremhæver, at disse ordninger skaber økonomisk og social værdi, både i EU og i tredjelande, samtidig med at de sikrer forsyningen af bæredygtigt fanget havprotein af høj kvalitet til EU's forbrugere, hjælper med at fremme ansvarligt fiskeri, fair beskæftigelse og bæredygtig vækst og bidrager direkte til flere af verdensmålene for bæredygtig udvikling samt til EU's mål inden for havforvaltning;

17. noterer sig med tilfredshed den fælles meddelelse af 24. juni 2022 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om EU's internationale dagsorden for havforvaltning og Kommissionens nylige vedtagelse af den europæiske havpagt, hvis gennemførelse skal støttes med de nødvendige finansielle midler, herunder de 1 mia. EUR, der blev givet tilsagn om på FN's tredje havkonference til frivillige forpligtelser med henblik på at beskytte havets biodiversitet og styrke udviklingen af en bæredygtig blå økonomi; påskønner integrationen af den europæiske havpagt i konkurrenceevnekompasset som et strategisk element for langsigtet vækst i EU, men beklager samtidig risikoen for konkurrence mellem maritime sektorer om adgang til disse midler;

18. opfordrer EU til at støtte interessenter i etableringen af en europæisk maritim industrialliance, der integrerer fiskeri, akvakultur, skibsbygning, skibsfart, strategiske investeringer og teknologi, og samtidig anerkende den gensidige afhængighed mellem alle maritime sektorer med hensyn til konkurrenceevnen, beskæftigelsen, energiomstillingen og den digitale omstilling og den bæredygtige anvendelse af marine ressourcer;

19. opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til i væsentlig grad at øge investeringerne i uddannelse af EU-diplomater i havrelaterede spørgsmål med særlig vægt på at styrke ekspertisen inden for hav- og oceanforvaltning i EU's delegationer og missioner til tredjelande, navnlig kystlande; understreger behovet for at øge deres forståelse af investeringer, operationer og udfordringer i EU's blå økonomi inden for deres kompetenceområder og i overensstemmelse med Global Gateway-strategien; opfordrer til, at EU-Udenrigstjenesten inddrages i at fremme den europæiske havpagts strategiske betydning med støtte eller vejledning fra de relevante generaldirektorater i Kommissionen, herunder Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE);

Fiskeriets og akvakulturens konkurrenceevne

20. opfordrer Kommissionen til som led i den igangværende evaluering af den fælles fiskeripolitik at fremlægge løsninger til at mindske de administrative byrder og forenkle de administrative procedurer gennem et omnibusforslag og til at fremskynde procedurerne for projekter, der øger fødevaresikkerheden og -suveræniteten; mener, at det vil styrke de fælles bæredygtighedsstandarder at gå foran med et godt eksempel på en rentabel sektor, og at det vil bane vejen for udviklingen af disse standarder på globalt plan;

21. fremhæver, at foranstaltninger såsom forenklingen af adgangen til land- og kystområder gennem tæt samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank og regionale og lokale myndigheder er afgørende skridt til at opretholde en bæredygtig, modstandsdygtig og konkurrencedygtig akvakultursektor; understreger, at en revideret fælles fiskeripolitik eller en ny fælles akvakulturpolitik bør bidrage til at øge fødevaresikkerheden og -suveræniteten ved at sikre en stabil forsyning af fisk og skaldyr til EU's forbrugere;

22. understreger, at fiskeri og akvakultur er strategiske aktiver for fødevaresikkerhed, suverænitet og udvikling af kystområder samt landdistrikter; opfordrer indtrængende Kommissionen til fuldt ud at integrere fiskeri og akvatisk fødevareproduktion i EU's bredere strategier for fødevaresikkerhed, ernæring og bæredygtighed; insisterer på, at den fælles fiskeripolitiks tre bæredygtighedssøjler bør udvikles ligeligt, og at ingen af dem bør undergrave de andres levedygtighed; opfordrer EU og medlemsstaterne til at styrke samarbejdet mellem fiskere og andre maritime interessenter inden for rammerne af den bæredygtige blå økonomi på områder såsom maritim fysisk planlægning, udbredelse af vedvarende energi, organisering af forsyningskæden for fisk og skaldyr, den cirkulære økonomi og diversificering, idet fiskernes bredere identitet og rolle som vogtere af havmiljøet og drivkræfter for lokal udvikling i kystsamfundene anerkendes;

23. opfordrer indtrængende Kommissionen til grundigt at vurdere de strukturelle og miljømæssige faktorer og tendenser, der påvirker den langsigtede bæredygtighed, konkurrenceevnen, afhængigheden og rentabiliteten for fiskeri, akvakultur og aktører inden for første salg og forarbejdning, navnlig på øer og i regionerne i den yderste periferi; foreslår, at der udvikles foranstaltninger til at imødegå disse faktorer og tendenser gennem en specifik og øjeblikkelig indsats, der forhindrer, at EU's fiskeriaktiviteter gradvist forsvinder;

24. påpeger behovet for at gøre EU's fiskeri- og akvakultursektor attraktiv og konkurrencedygtig i forhold til de globale konkurrenter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle medlemsstater og relevante interessenter forpligter sig til hurtigt at implementere det computerbaserede CATCH-system for alle fiske- og akvakulturvarer, der importeres til EU, og til at fremme tredjelandes frivillige brug af systemet;

25. opfordrer til målrettede foranstaltninger til at sikre generationsskifte og til at gøre karrierer inden for fiskeriet mere attraktive, også for kvinder, ved at sikre bæredygtig forvaltning og genopbygning af fiskebestandene, investeringer i moderne, sikre og digitaliserede fiskerflåder uden forøgelse af deres fiskerikapacitet, uddannelsesprogrammer, sikkerhed til søs, udvikling af erhvervsuddannelser, især inden for vedligeholdelse af maritime droner og fjernstyrede robotter, forebyggelse af arbejdsrelaterede og ikkearbejdsrelaterede sygdomme, tiltag til risikoforebyggelse og forbedring af arbejdsvilkår;

26. minder om, at øregionerne og regionerne i den yderste periferi står over for permanente naturlige og geografiske begrænsninger, der påvirker deres fiskerflåders og øøkonomiers konkurrenceevne; opfordrer til, at der lægges særlig vægt på investeringer i og foranstaltninger, finansiering og støtte til f.eks. dekarbonisering, fornyelse og modernisering af fiskerflåderne og infrastrukturforbedringer, navnlig i regionerne i den yderste periferi, for at styrke deres tiltrækningskraft, sikre generationsskifte og fiskerisektorens fremtid i regionerne i den yderste periferi og bidrage til bæredygtig lokal udvikling; anmoder Kommissionen om at være særlig opmærksom på at inddrage regionerne i den yderste periferi i EU's fiskeripartnerskaber med tredjelande, navnlig med nabolande eller -regioner, f.eks. i form af infrastruktur-, flåde- eller sektorstøtte, for at undgå enhver situation med illoyal konkurrence mellem fiskere i regionerne i den yderste periferi og fiskere i nabolande uden for EU, hvis fartøjer fornyes;

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme forbrugernes bevidsthed og tilskynde til gennemsigtighed og sporbarhed ved at sikre, at der tilvejebringes detaljerede oplysninger, herunder digitalt, om oprindelsen, kvaliteten og bæredygtigheden af alle fiske- og skaldyrsvarer; understreger behovet for at sikre, at EU's fisk, skaldyr og marine produkter og dem, der importeres til EU, opfylder tilsvarende standarder for miljøet, det sociale område, sporbarhed, bæredygtighed og dyrevelfærd, og at dette håndhæves ved hjælp af effektiv overvågning og sanktioner i overensstemmelse med WTO's regler og fremtidige spejlklausuler;

28. opfordrer til handling i forbindelse med dekarboniseringsindsatsen og flådefornyelsen, idet der lægges særlig vægt på fiskerflådens situation og behov i regionerne i den yderste periferi; påpeger, at dets nylige undersøgelse[5] peger på, at der i forbindelse med fremtidige støtteinstrumenter til fiskeriet bør overvejes mindre restriktive betingelser for støtte til den første erhvervelse af et

---

5 Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen for Struktur- og Samhørighedspolitik, "The future of the EU fishing fleet – First assessment of Member States' EHFAF programmes for 2021-27", november 2024.

fiskerfartøj, motorfornyelse eller -udskiftning og fartøjsforbedringer, der kræver yderligere tonnage, samtidig med at der anvendes restriktioner for at undgå overkapacitet eller overfiskning for de enkelte segmenter eller hele den nationale flåde; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at tage hånd om dette, når den evaluerer og forenkler unødvendige lovgivningsmæssige hindringer inden for den fælles fiskeripolitik og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF);

Miljømæssigt og videnskabeligt lederskab

29. glæder sig over EU's lederskab inden for international havforvaltning, navnlig gennem dets rolle med hensyn til at skabe den højambitiøse koalitionen for biodiversitet uden for national jurisdiktion (BBNJ) med 47 medlemmer; glæder sig over ikrafttrædelsen af BBNJ-aftalen under UNCLOS for at sikre en effektiv bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske mangfoldighed i områder uden for national jurisdiktion med henblik på til gengæld at sikre en effektiv beskyttelse og bæredygtig forvaltning af det åbne hav; opfordrer til, at den nye ramme fungerer på en koordineret og komplementær måde med eksisterende internationale organer, herunder RFFO'er, FAO og Den Internationale Søfartsorganisation, og med den fælles fiskeripolitik; understreger, at aftalen bør implementeres, og direktivet bør gennemføres under overholdelse af disse organers kompetencer, gældende EU-ret og medlemsstaternes kompetencer;

30. glæder sig over bekræftelsen af, at den manglende vedtagelse, gennemførelse eller håndhævelse af fiskeriforvaltningsforanstaltninger – hvad enten det er inden for rammerne af RFFO'er eller bilaterale og multilaterale aftaler – nu betragtes som manglende samarbejde i henhold til EU-retten; anmoder i denne forbindelse Kommissionen om i samarbejde med medlemsstaterne at anvende alle tilgængelige instrumenter til at sikre, at tredjelande samarbejder, herunder forordning (EU) nr. 1026/2012[6], som fastlægger en ramme for identifikation og vedtagelse af foranstaltninger over for tredjelande, som undlader at samarbejde, og som tillader ikkebæredygtigt fiskeri af en bestand af fælles interesse for Unionen;

31. anerkender vigtigheden af at inkludere forsigtighedsprincippet i et internationalt moratorium for dybhavsminedrift som et spørgsmål om globalt miljøansvar, der kan påvirke havforvaltningen og fiskeriet; fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af at anvende forsigtighedsprincippet på dybhavsmineprojekter, indtil deres indvirkning på havmiljøet og biodiversiteten er blevet tilstrækkeligt

---

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1026/oj).

undersøgt og udforsket; insisterer på, at EU fortsat skal deltage aktivt i den globale indsats vedrørende forskning i og udforskning af dybhavet, samtidig med at der fastsættes de højeste standarder for bæredygtig ressourceforvaltning; bifalder den forsigtighedsbaserede pause i dybhavsminedrift, som Kommissionen har slået til lyd for; opfordrer derfor medlemsstaterne til at støtte denne tilgang, herunder gennem Den Internationale Havbundsmyndighed, indtil der foreligger omfattende videnskabelig forskning og viden om konsekvenserne af dybhavsminedrift, og indtil det kan påvises, at sådanne aktiviteter kan forvaltes uden at forårsage tab af biodiversitet eller forringelse af økosystemet;

32. opfordrer til støtte til et internationalt moratorium for dybhavsminedrift og minder EU og dets medlemsstater om, at de som medlemmer af Den Internationale Havbundsmyndighed og i overensstemmelse med UNCLOS har en retlig forpligtelse til at reagere med passende foranstaltninger på ethvert forsøg på at omgå Den Internationale Havbundsmyndighed som det kompetente internationale organ til regulering af dybhavsminedrift uden for nationale jurisdiktioner, da sådanne forsøg kan have en indvirkning på den internationale havforvaltning;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at presse på for, at Den Internationale Hvalfangstkommissions og internationale organers internationale moratorium for hvalfangst og jagt på store hvaler respekteres af alle lande og regioner, og for, at eksisterende undtagelser ikke misbruges til at støtte kommercielle mål;

34. understreger, at der forud for enhver udpegning af beskyttede havområder skal foretages fuldstændige konsekvensanalyser og effektiv høring af de berørte interessenter, og den skal have klare mål og effektive overvågnings- og kontrol- og tilsynsforanstaltninger baseret på den bedste tilgængelige videnskabelige viden og rådgivning; fremhæver behovet for at tage hensyn til de tre søjler for bæredygtig udvikling, der skal gå hånd i hånd med EU's strategiske autonomi og fiskernes og kystsamfundenes betydning for EU's samhørighed;

35. minder om behovet for at være særlig opmærksom på den arktiske region i overensstemmelse med den arktiske strategi fra 2021 og udtrykker navnlig sin støtte til den indsats, der er gjort for at oprette de to nye beskyttede havområder i det østlige Antarktis og Weddellhavet ved Antarktis; noterer sig de konsekvensanalyser og den modstand mod forslag om beskyttede havområder, som nogle parter har givet udtryk for i Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis; opfordrer til, at der aktivt slås til lyd for disse beskyttede havområder som led i en nødvendig reaktion på de voksende og potentielt ikkebæredygtige ambitioner hos andre globale aktører i disse regioner, og til, at bilaterale og multilaterale bestræbelser på at sikre støtte til oprettelsen af nye beskyttede havområder intensiveres;

36. udtrykker sin bekymring over visse tredjelandes udvidelse og koncentration af fangsterne af antarktisk lyskrebs i Det Sydlige Ishav i løbet af det seneste årti og de dermed forbundne trusler mod de antarktiske økosystemer;

37. opfordrer Kommissionen til at støtte et femårigt moratorium for fiskeri efter antarktisk lyskrebs i Det Sydlige Ishav;

38. understreger, at videnskabelig dokumentation fortsat skal være rygraden i beslutningstagningen inden for international havforvaltning og tjene som en fælles valuta i multilaterale forhandlinger og støtte bæredygtig forvaltning inden for fiskeri og akvakultur; understreger endvidere behovet for at investere i og bistå videnskabelige organer, der tilvejebringer den dokumentation, der ligger til grund for sådanne beslutninger;

39. minder om vigtigheden af EU's globale lederskab i forbindelse med gennemførelsen af den globale Kunming-Montreal-ramme for biodiversitet, som anerkender vigtigheden af andre effektive områdebaserede bevaringsforanstaltninger (OECM'er) som en supplerende tilgang til beskyttede havområder; understreger vigtigheden af at medtage OECM'er for at nå målet om at beskytte 30 % af havene på globalt plan senest i 2030, forudsat at OECM'erne opfylder kriterierne i denne ramme;

40. støtter tilsagnet i den europæiske havpagt om et paneuropæisk havobservationsinitiativ som en hjørnesten i forbedringen af forståelsen og forvaltningen af havets økosystemer; støtter oprettelsen af et europæisk dybhavsobservatorium i Atlanterhavet og samtidig fremme oprettelsen af et globalt netværk af observatorier, der deler data og tilskynder til mobilitet blandt forskere; opfordrer til øget samarbejde inden for EU om forskning og innovation for at styrke havvidenskabeligt samarbejde og mobilitet og styrke EU's lederskab inden for havforskning; opfordrer EU til i lyset af de tilbageslag, man har observeret i visse globale partneres indsats med hensyn til at reducere udledningen af drivhusgasser, at intensivere sin indsats for at reducere drivshusgasemissioner, styrke sin indsats og sit engagement i videnskabeligt samarbejde for at bevare hav- og kystøkosystemer; understreger behovet for at yde tilstrækkelig finansiel støtte;

41. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af den europæiske havpagt at oprette et særligt "Clean Baltic"-initiativ, der skal tage fat på de unikke miljø- og sikkerhedsmæssige udfordringer i Østersøen; understreger, at havområdet fortsat er stærkt påvirket af eutrofiering, forurening og tilstedeværelsen af farlige krigstidsrester, herunder ammunition, kemiske agenser og andre forurenende stoffer på havbunden;

Handelspolitik og global havforvaltning

42. understreger EU's ansvar for at fastholde sin lederrolle i

internationale fora ved at fremme multilateralisme, samarbejde med alle relevante partnere om bæredygtigt fiskeri og havforvaltning, herunder USA og Kina, og fastsætte globale standarder for havets bæredygtighed og fair konkurrence; fremhæver endvidere den vigtige rolle, som de rådgivende råd såsom Det Rådgivende Råd for Højsøflåden spiller med hensyn til at rådgive Kommissionen om politikudformning og -gennemførelse; påpeger, at det er vigtigt, at der tages behørigt hensyn til deres rådgivning i beslutningstagningen;

43. glæder sig over ikrafttrædelsen af Verdenshandelsorganisationens aftale om fiskerisubsidier; understreger, at denne aftale er en milepæl hen imod afskaffelse af skadelige fiskerisubsidier, der bidrager til overfiskning og overkapacitet, og dermed fremmer fair konkurrence og bæredygtig forvaltning af havets ressourcer på verdensplan; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på denne succes gennem havdiplomati ved proaktivt at samarbejde med tredjelande, navnlig med store fiskerinationer, for at fremme ratificeringen og den effektive gennemførelse af denne aftale og de igangværende forhandlinger med henblik på at aftale de næste skridt og fremme globale forpligtelser til bæredygtig, gennemsigtig og retfærdig fiskeriforvaltning;

44. understreger, at velforvaltede RFFO'er, der imødekommer effektive multilaterale forhandlinger, der fører til stærke fælles regler og god overholdelse heraf, er afgørende for at opnå konkurrenceevne inden for fiskeri og akvakultur, hvilket understreger vigtigheden af investeringer i disse RFFO'ers kapacitet, samarbejdet med FN's agenturer og styrkelsen af EU's diplomati i disse fora; understreger, at RFFO'ernes overholdelsesorganer stadig ikke udnyttes i tilstrækkelig grad af EU, og opfordrer derfor Kommissionen til at rejse og behandle tilfælde af tredjelandes manglende overholdelse i de relevante RFFO-overholdelseskomitéer;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke toldkontrollen med udvidede beføjelser og gøre fuld brug af et nyt EU-toldagentur, der skal beskytte fiskere mod narkotika- og migranthandlere og andre ulovlige aktiviteter, der truer fiskernes sikkerhed og regionale stabilitet; minder om, at sikring af sporbarheden af fiske- og skaldyrsvarer, effektiv overholdelse af bæredygtighedsstandarder og gensidighed med tredjelande for så vidt angår fiske- og akvakulturvarer beskytter fiskerne mod ulovlige aktiviteter og opretholder forbrugernes tillid; understreger, at kriminelle netværk, der bruger fiskerisektoren i deres operationer, undergraver bæredygtig havforvaltning, forvrider lokale økonomier og bringer eksistensgrundlaget i kystområder i fare; understreger, at en effektiv bekæmpelse af organiseret kriminalitet inden for fiskeriet vil bidrage til en sikrere og mere modstandsdygtig havøkonomi;

46. glæder sig over de langsigtede ordninger mellem EU og Det Forenede Kongerige, der giver fuld gensidig adgang til

fiskerifarvande indtil den 30. juni 2038; anmoder Kommissionen om at udvise årvågenhed i forbindelse med overvågningen af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige træffer, for at beskytte EU's og dets operatørers og borgeres interesser og til fortsat at være stærk modstander af enhver ensidig beslutning, der de facto vil reducere EU-fiskernes adgang til Det Forenede Kongeriges farvande, såsom dem, der vedrører gennemførelsen eller den planlagte udpegelse af beskyttede havområder og forbuddet mod fiskeri efter tobis, og til at anvende handels- og samarbejdsaftalens mekanismer til at afhjælpe ethvert deraf følgende tab af fiskerirettigheder; opfordrer Kommissionen til også at sikre langsigtede og stabile fiskeriordninger mellem EU og Det Forenede Kongerige efter 2038;

47. opfordrer EU til at intensivere sit samarbejde med Norge gennem rundbordsmødet på højt plan om fiskeri og havdialog, løse udestående spørgsmål såsom Norges torskegæld til EU fra 2021 og sikre fair og lige vilkår for fiskere fra EU og Norge; opfordrer Kommissionen til at gøre sit yderste for at nå frem til en omfattende aftale om fælles bestande med kyststaterne for at forhindre overfiskning af disse bestande og for at sikre EU's fiskere retfærdige og bæredygtige fiskerimuligheder; opfordrer Kommissionen til at bruge alle de muligheder, der er tilgængelige i henhold til forordning (EU) nr. 1026/2012, over for lande, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, herunder sanktioner;

48. understreger, at EU bør bruge sin markedsstyrke som et strategisk redskab til at forsvare sine interesser og fremme bæredygtighed; understreger, at adgang til EU's marked skal være betinget af overholdelse af EU's standarder, så det sikres, at fisk og skaldyr, der importeres til EU, ikke stammer fra ulovlige eller ikkebæredygtige kilder eller fra aktiviteter, der er forbundet med krænkelser af menneskerettighederne;

49. fremhæver EU's mangeårige forbindelser med Grønland om fiskerirelaterede spørgsmål og påpeger vigtigheden af at uddybe forbindelserne for EU's fiskere samt for fælles aktioner for at sikre bæredygtig forvaltning af fiskebestandene i Nordatlanten;

50. opfordrer Kommissionen til at sikre behørig og fuldstændig gennemførelse af EU's regler vedrørende tredjelande, der tillader ikkebæredygtigt fiskeri, skabe større juridisk klarhed om ikkebæredygtige fangstmetoder og udløse EU's håndhævelsesforanstaltninger i henhold til EU-retten, herunder handelsrestriktioner såsom importforbud, med henblik på at styrke EU's evne til at håndtere ikkebæredygtige praksisser, navnlig dem, der påvirker små pelagiske bestande såsom makrel, og sikre overensstemmelse mellem handelspolitiske og havdiplomatiske mål; understreger, at mange af disse praksisser allerede er klart identificerede, men at de nuværende håndhævelsesforanstaltninger ikke i tilstrækkelig grad imødegår dem;

51. opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke overvågnings-, kontrol- og håndhævelsesmekanismerne vedrørende russiske fiskeriaktiviteter og handelsstrømme af fisk og skaldyr, herunder omladninger og reeksport gennem tredjelande; opfordrer til yderligere begrænsninger af import af fiskevarer fra Rusland; opfordrer til, at der indføres strenge sporbarhedskrav og koordinerede inspektioner, og at adgangen til EU-markedet for fisk, der er fanget eller forarbejdet af russiske operatører, forhindres;

52. understreger vigtigheden af at sikre overensstemmelse mellem de standarder, der pålægges EU-producenter, og dem, der anvendes på importerede varer, især i forbindelse med nuværende eller fremtidige handelsaftaler mellem EU og dets handelspartnere, f.eks. ved at indføre spejlforanstaltninger; opfordrer endvidere Kommissionen til fortsat at vurdere relevansen af autonome toldkontingenter i lyset af deres indvirkning på EU's fiskeindustri og tilpasse dem om nødvendigt; gentager sin opfordring til, at fiske- og skaldyrskonserves behandles som "følsomme varer" i handelsforhandlinger; opfordrer EU's myndigheder til at udvise forsigtighed og styrke kontrollen for at sikre, at ingen eksportvarer, der er omfattet af autonome toldkontingenter, stammer fra IUU-fiskeri;

53. opfordrer Kommissionen til at sikre, at målene for den fælles fiskeripolitik integreres fuldt ud i EU's holdning i alle internationale fora såsom konventionen om den biologiske mangfoldighed eller konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter, når spørgsmål vedrørende havets biologiske ressourcer, herunder fiskeressourcer, drøftes;

Budgetmæssige og institutionelle foranstaltninger

54. insisterer kraftigt på behovet for betydelig finansiering til havforvaltning og -diplomati, navnlig for at bevare en strategisk fiskerisektor, sikre, at EU kan opfylde sine globale forpligtelser, styrke sin strategiske rolle og støtte kystsamfundenes fremtidige modstandsdygtighed; bemærker med bekymring, at forslagene til den næste flerårige finansielle ramme angiver en øremærkning på kun 2 mia. EUR til fiskeri og akvakultur for perioden 2028-2034, hvilket kun lige udgør en tredjedel af det tidligere garanterede finansieringsniveau;

55. opfordrer Kommissionen til at sikre et passende finansieringsniveau i den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2028 for fiskerirelaterede udgifter såsom de mål, der i øjeblikket er omfattet af EHFAF; påpeger vigtigheden af, at EU-midler forbliver et stærkt redskab til at støtte generationsskifte, ligestilling mellem kønnene, fødevaresikkerhed, modernisering af flåden og socioøkonomisk bæredygtighed;

56. fremhæver den afgørende rolle, som ikkeindustrielt fiskeri spiller

med hensyn til at opretholde lokale økonomier og samfund i hele verden; understreger, at det er afgørende at genopbygge EU's bestande, hvis EU skal forbedre sin strategiske autonomi og fødevareautonomi, og at det er afgørende, at EU's ikkeindustrielle fiskerisektor støttes tilstrækkeligt både af EU og på nationalt plan for at skabe betingelserne for EU's langsigtede modstandsdygtighed og konkurrenceevne;

57. bemærker, at alt diplomati indebærer en dyr projektionskapacitet, og at det derfor er hensigtsmæssigt at oprette et særligt finansielt instrument for fiskeriet i øregionerne og regionerne i den yderste periferi, f.eks. ved at genetablere de særlige programmer for bestemte regioner som følge af disses afsides beliggenhed og ø-karakter (POSEI-fiskeri), som er blevet integreret i EHFAF, med henblik på at støtte sektoren i at overvinde geografiske og strukturelle begrænsninger og sikre de lokale fiskersamfunds levedygtighed på lang sigt; fremhæver, at det er vigtigt at sikre anvendelsen af nuværende værktøjer såsom Copernicus-Havtjenesten og nye kapaciteter eller teknologier såsom droner;

58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at fiskere og interessenter i den blå økonomi har effektiv og enklere adgang til finansieringsinstrumenter, der tildeler øremærkede minimumsmidler, såsom Den Europæiske Fond for Konkurrenceevne, som støtter investeringer i en bæredygtig blå økonomi, og instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, som understøtter havforvaltning og -diplomati og bestræbelser på at bekæmpe IUU-fiskeri, samt finansiering til partnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri og supplerende finansieringskilder såsom Fonden for Retfærdig Omstilling, REPowerEU, Horisont Europa og Den Europæiske Investeringsbank; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre tilstrækkelig administrativ og retlig stabilitet for private investeringer for at fremme udviklingen af maritime sektorer;

°

° °

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.